

Sygn. akt II K 125/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 września 2015 r.

Sąd Rejonowy w Siedlcach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Tomaszewicz - Celińska

Protokolant: st. sekr. sąd. Marzena Starzyńska

w obecności Prokuratora Katarzyny Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 19 maja 2015r., 16 czerwca 2015r., 22 lipca 2015r. i 15 września 2015r. w S.

sprawy **M. K.**, syna A. i Z., urodzonego (...) w P.

oskarżonego o to, że:

w bliżej nieokreślonym czasie w okresie od 20 do 24 października 2014 r. w miejscowości T., gm. S., woj. (...) poprzez siłowe zerwanie kabłąka wraz z zabezpieczającą go kłódką dostał się do wnętrza domu mieszkalnego skąd zabrał w celu przywłaszczenia generator prądotwórczy marki N. (...) o wartości 840 zł na szkodę D. C.,

tj. o czyn z art. 279 § 1 kk

orzeka:

I. oskarżonego **M. K.** uznaje za winnego dokonania zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 279 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art. 279 § 1 kk skazuje go na karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; na podstawie art. 33 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego karę grzywny w wysokości 60 (sześćdziesięciu) stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk (w brzmieniu nadanym Ustawą Kodeks Karny z dnia 6 czerwca 1997 roku (Dz. U. z 1997r., nr 88, poz. 553) i art. 70 § 1 pkt. 1 kk (w brzmieniu nadanym Ustawą Kodeks Karny z dnia 6 czerwca 1997 roku (Dz. U. z 1997r., nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lat;

III. na podstawie art. 72 § 2 kk (w brzmieniu nadanym Ustawą Kodeks Karny z dnia 6 czerwca 1997 roku (Dz. U. z 1997r., nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4 § 1 kk zobowiązuje oskarżonego do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. C. kwoty 840 (osiemset czterdzieści) złotych w terminie 6 (sześciu) miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. z Indywidualnej Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 708,48 zł (siedemset osiem złotych czterdzieści osiem groszy) w tym kwotę 132,48 zł (sto trzydzieści dwa złote czterdzieści osiem groszy) tytułem podatku VAT za obronę oskarżonego z urzędu sprawowaną przez tego adwokata.

V. zwalnia oskarżonego z obowiązku uiszczenia opłaty w sprawach karnych oraz pozostałych kosztów sądowych, poniesione wydatki przejmując ostatecznie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt II K 125/15

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. C. m.in. w październiku 2014 roku zamieszkiwał wraz z konkubina M. Ł. w drewnianym domu mieszkalnym w miejscowości T.. Ze względu na to, że budynek ten nie jest na stałe podłączony do sieci elektrycznej, w miesiącu październiku 2014 roku konkubina D. C. w jednym z (...) sklepów za kwotę 840 zł zakupiła generator prądotwórczy marki N. (...) koloru niebieskiego, który następnie podarowała D. C.. M. K. wiedział, że D. C. jest w posiadaniu generatora prądotwórczego, gdyż podczas jednej z wizyt u niego, widział urządzenie. W dniach 18 – 24 października 2014r. D. C. nie było w domu z powodu wypadku komunikacyjnego jakiemu w dniu 18 października 2014r. uległa jego konkubina M. Ł.. M. K. w bliżej nieokreślonym czasie w okresie od 20 do 24 października 2014r. pod nieobecność D. C. i jego konkubiny włamał się do zajmowanego przez nich domu w T.. M. K. dostał się do wnętrza domu po uprzednim siłowym zerwaniu z drzwi kabląka wraz z zabezpieczającą go kłódką, a następnie zabrał w celu przywłaszczenia znajdujący się w przedsionku generator prądotwórczy marki N. (...) koloru niebieskiego o wartości 840 zł na szkodę D. C..

W dniu 25 października 2014r. D. C. w Komisariacie Policji w S. złożył zawiadomienie o dokonaniu na jego szkodę przez oskarżonego M. K. kradzieży generatora prądotwórczego.

Wobec uzasadnionych wątpliwości co do poczytalności, oskarżony M. K. został poddany badaniom psychiatrycznym i psychologicznym. Biegli lekarze psychiatry i biegły psycholog nie stwierdzili u oskarżonego choroby psychicznej ani upośledzenia umysłowego, natomiast biegli rozpoznali u oskarżonego organiczne zaburzenia osobowości i zachowania oraz zespół uzależnienia od alkoholu. Biegli zaopiniowali, że w czasie popełnienia zarzucanego mu czynu oskarżony zdolność do rozpoznania znaczenia czynu oraz zdolność do pokierowania swoim postępowaniem miał ograniczoną w stopniu nieznacznym (k. 56 – 58).

Oskarżony M. K. był już karany sądownie (k. 27 – 28).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: protokołu oględzin miejsca (k. 5–7), protokołu przeszukania (k. 8–9), karty karnej (k. 27–28), wywiadu policyjnego o oskarżonym (k. 34), opinii sądowo – psychiatrycznej i psychologicznej (k. 56 – 58), zeznań świadka D. C. (k. 2 – 3, 110v, 111), zeznań świadka M. G. (k. 19v, 96v), zeznań świadka B. K. (k. 20v, 21, 101v), zeznań świadka D. W. (1) (k. 13, 102), zeznań świadka M. Ł. (k. 122v), zeznań świadka M. S. (k. 122v).

Oskarżony M. K. w toku całego postępowania nie przyznawał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i złożył wyjaśnienia. Oskarżony wyjaśnił, że często bywał u D. C., znają się od dziecka, razem wielokrotnie spożywali alkohol, nadto dodał, że jest uzależniony od alkoholu i z tego powodu był na detoksie w Ł. i w S.. Oskarżony podał, że M. G. na jego prośbę zawiozła go do D. C., ale nie było go w domu, drzwi były zamknięte na kłódkę, wtedy oskarżony odszedł, następnie nadjechał samochód koloru wiśniowego i nieznanymi mężczyźni kazali oskarżonemu „zjeżdżać”, po czym oskarżony poszedł na przystanek i busem przyjechał do domu. Oskarżony wyjaśnił, że tego samego albo następnego dnia przyjechała Policja i zrobiła przeszukanie komórki szukając jakiegoś generatora. Oskarżony wyjaśnił, że niczego w jego komórce nie znaleziono. Oskarżony podkreślił, że nie wie dlaczego został oskarżony o kradzież i w jakim celu, nie wie dlaczego D. C. uważa, że to oskarżony zabrał generator. Ponadto oskarżony wyjaśnił, że dwa – trzy lata wcześniej pożyczył od D. C. 1000 zł, ale się z nim rozliczył, nadto współpracował z D. C. przy budowie domu. Oskarżony wyjaśnił, że będąc u D. C. widział w jego samochodzie generator, tydzień przed tym jak podwoziła go do D. C. M. G. mówił D. C., że z jego samochodu zniknął generator, na co D. C. odpowiedział, że przyniosą go, co zdaniem oskarżonego oznaczało, że D. C. wiedział kto zabrał agregat. Oskarżony wyjaśnił również, że nie zna D. W. (1), ani B. K.. Oskarżony podał, że generator był metalowy, spory, ważył ponad 20 kg, nie był lekki. Oskarżony wyjaśnił, że na drzwiach u D. C. była zwykła kłódka, której dokładnie się nie przyglądał. W ocenie oskarżonego żeby wyrwać czy wyłamać kłódkę trzeba mieć jakiś uścisk, jakiś łom, zaś oskarżony do swej lewej ręki nie weźmie nic, bo nie ma palców (k. 95v, 96).

Na rozprawie w dniu 22 lipca 2015r. oskarżony M. K. oświadczył iż zwróci pokrzywdzonemu pieniądze za zabrany generator prądotwórczy (k. 111).

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego M. K., z których wynika, że nie ma nic wspólnego z kradzieżą z włamaniem do domu pokrzywdzonego D. C. i zaboru stamtąd w celu przywłaszczenia należącego do pokrzywdzonego generatora prądotwórczego są niewiarygodne. Oskarżony M. K. często bywał u pokrzywdzonego D. C., wiedział, że pokrzywdzony jest w posiadaniu prawie nowego generatora prądotwórczego. Wbrew twierdzeniom oskarżonego, świadkowie tj. B. K. i D. W. (1) widzieli jak oskarżony idzie od strony domu pokrzywdzonego z agregatorem, konsekwentnie podali, że oskarżony oferował jego sprzedaż. Świadek M. G. potwierdziła natomiast że podwoziła oskarżonego, który podawał, że wybiera się do D. C.. Sąd nie przychylił się również do tych wyjaśnień oskarżonego, z których wynika, że ze względu na brak palców w lewej ręce a także gabaryty urządzenia w tym jego wagę, oskarżony nie był w stanie włamać się do domu pokrzywdzonego i zrabować z niego generatora prądotwórczego, a następnie jeszcze go nieść przez las. Świadkowie, którzy widzieli oskarżonego niosącego generator prądotwórczy nie zauważyli aby oskarżony miał jakieś problemy z niesieniem tego urządzenia, które nie było zbyt duże ani zbyt ciężkie. Nadto brak palców w ręce nie uniemożliwia przeniesienia większego przedmiotu. Co prawda w wyniku przeszukania w dniu 25 października 2014r. pomieszczeń należących do oskarżonego M. K. nie znaleziono generatora prądotwórczego będącego własnością pokrzywdzonego, niemniej jednak z zeznań przesłuchanych w sprawie świadków wynika, że oskarżony był w posiadaniu tego urządzenia w miesiacu października 2014 roku i był z nim widziany w tym czasie w lesie w rejonie posesji pokrzywdzonego.

Zauważyć także należy iż oskarżony na rozprawie w dniu 22 lipca 2015 roku w obecności pokrzywdzonego, który oświadczył iż rozmawiał z oskarżonym na temat generatora i że ten powiedział mu że zwróci mu za to urządzenie pieniądze – faktycznie oświadczył że naprawi szkodę i odda pieniądze D. C.. Gdyby faktycznie oskarżony nie popełnił zarzucanego mu czynu to nie składałby przed Sądem ustnie deklaracji, że zwróci pokrzywdzonemu pieniądze za generator w kwocie 840 zł, z której zresztą do dnia wydania wyroku się nie wywiązał.

Sąd w całości uznał za wiarygodne zeznania świadka B. K., który widział oskarżonego niosącego generator prądotwórczy koloru niebieskiego. Świadek konsekwentnie podawał że z oskarżonym rozmawiał, że D. W. (1) próbował nawet dodzwonić się do pokrzywdzonego, próbując wyjaśnić sytuację. Nadto bez żadnych wątpliwości świadek rozpoznał oskarżonego jak mężczyznę niosącego urządzenie. Świadek jest osobą obcą dla stron, nie ma żadnego interesu składać zeznań określonej treści, w szczególności niekorzystnych dla oskarżonego.

Wersję podawaną przez B. K. potwierdził świadek D. W. (1). Także on widział oskarżonego w dniu kradzieży, rozmawiał z nim. Także on jest osobą obcą zarówno dla oskarżonego jak i pokrzywdzonego, nie jest zainteresowany wynikiem sprawy. Nadto jak wyżej wskazano jego relacja zbieżna jest z tym do podaje B. K.. Zdaniem Sądu brak jest podstaw do kwestionowania zeznań świadka. Sąd miał na uwadze iż w protokole okazania zdjęć, świadek wskazał iż jako sprawcę rozpoznaje inną osobę. Jednakże należy podkreślić iż na rozprawie D. W. (1) kategorycznie wskazał, iż omyłkowo musiał zostać wpisany nr zdjęcia osoby którą rozpoznał. Co do osoby M. K. nie ma żadnej wątpliwości, bowiem oskarżonego widywał dość często, gdy ten przychodził do D. C.. Od razu w dniu zdarzenia nie miał wątpliwości, że agregat niósł nikt inny jak oskarżony.

Świadek M. S. (k. 122v) nie wniósł poprzez swoje zeznania istotnych okoliczności w swych zeznaniach potwierdził, że była taka sytuacja że ktoś proponował sprzedaż agregatu D. W. (1). Nie jest w stanie rozpoznać tego mężczyzny, nie pamięta żadnych szczegółów ani innych okoliczności.

Pokrzywdzony D. C. (k. 2 – 3, 110v, 111) w swych zeznaniach potwierdził, że miał w domu w T. generator prądotwórczy koloru niebieskiego, kupiła mu go w październiku 2014 roku konkubina M. Ł. oraz że generator ten został skradziony, w domu zerwana kłódka zabezpieczająca drzwi. Pokrzywdzony próbował ustalić co stało się z generatorem. Z zeznań pokrzywdzonego wynika, że sąsiad D. W. (1) poinformował go, że w lesie w rejonie domu pokrzywdzonego widział jego znajomego oskarżonego M. K. niosącego w rękach generator prądotwórczy koloru niebieskiego. Z zeznań świadka wynika również, że nie odzyskał zrabowanego urządzenia, nadto oskarżony nie zwrócił mu za nie pieniędzy, pomimo, że zadeklarował się to uczynić. Zeznania pokrzywdzonego D. C. sąd uznał za wiarygodne, są logiczne i spójne, znajdują potwierdzenie w relacji pozostałych świadków.

Za wiarygodne Sąd uznał także zeznania M. G. i M. Ł.. Co do okoliczności samego zdarzenia świadkowie nie mieli istotnych informacji, ale w zakresie składanych przez nich relacji ich zeznania należy ocenić jako szczerze.

Opinię sądowo – psychiatryczną i psychologiczną (k. 56 – 58) dotyczącą oskarżonego M. K. Sąd uznał za pełnowartościowy dowód w sprawie. Opinia ta jest jasna, pełna, została wydana przez osoby mające specjalistyczną wiedzę konieczną do jej rzetelnego opracowania i brak jest zdaniem Sądu podstaw aby ją kwestionować. Sąd oparł się na tej opinii dzieląc w całości wnioski w niej zawarte.

Sąd nie miał też zastrzeżeń do pozostałego nieosobowego materiału dowodowego zebranego w sprawie uznając go za w pełni wiarygodny.

Wobec tak omówionego materiału dowodowego wina oskarżonego M. K. w zakresie zarzucanego mu czynu nie budzi wątpliwości i została uwodniona. Niewątpliwym jest iż, M. K. w bliżej nieokreślonym czasie w okresie od 20 do 24 października 2014 r. w miejscowości T., gm. S., woj. (...) poprzez siłowe zerwanie kablówka wraz z zabezpieczającą go kłódką dostał się do wnętrza domu mieszkalnego i zabrał w celu przywłaszczenia generator prądotwórczy marki N. (...) o wartości 840 zł na szkodę D. C.. Czyn oskarżonego wyczerpał dyspozycję art. 279 § 1 kk. Jak bowiem wyżej wskazano świadkowie D. W. (1) i B. K. widzieli oskarżonego niosącego od domu pokrzywdzonego generator, wręcz rozmawiali z oskarżonym, to że oskarżony był w miejscu zamieszkania pokrzywdzonego dodatkowo potwierdzają zeznania M. G.. Materiał dowodowy zgromadzony w sprawie wzajemnie się potwierdza i uzupełnia, wynika z niego jasno, że sprawcą włamania do domu pokrzywdzonego D. C. i zaboru stamtąd w celu przywłaszczenia generatora prądotwórczego jest oskarżony M. K.. Oskarżony M. K. na czas dokonania zarzucanego mu czynu nie dysponował żadnym wiarygodnym alibi.

Oskarżony przypisanego mu w wyroku czynu dopuścił się umyślnie, z zamiarem bezpośrednim i z chęci osiągnięcia korzyści majątkowej.

W związku z wejściem w życie z dniem 1 lipca 2015r. nowelizacji Kodeksu karnego Sąd formułując rozstrzygnięcie o karze wobec oskarżonego M. K. miał na względzie przepis art. 4 § 1 kk, zgodnie z którym jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

Uznając oskarżonego M. K. za winnego dokonania zarzucanego mu czynu Sąd uznał za zasadne skazanie go na karę 1 roku pozbawienia wolności, której wykonanie na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk (w brzmieniu nadanym Ustawą Kodeks Karny z dnia 6 czerwca 1997 roku (Dz. U. z 1997r., nr 88, poz. 553) i art. 70 § 1 pkt. 1 kk (w brzmieniu nadanym Ustawą Kodeks Karny z dnia 6 czerwca 1997 roku (Dz. U. z 1997r., nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4 § 1 kk warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres 2 lat tytułem próby. Zdaniem Sądu jest to kara adekwatna i współmierna do wagi dokonanego przez oskarżonego czynu, uwzględnia stopień zawinienia oraz stopień społecznej szkodliwości czynu, które są znaczne oraz dotychczasową karalność oskarżonego za przestępstwa. Pomimo, że oskarżony był już karany sądownie (jednak za przestępstwa innego rodzaju), Sąd postanowił dać oskarżonemu szansę i skorzystać wobec niego z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności ustalając okres próby na dwa lata. Sąd decydując się na takie rozstrzygnięcie wziął pod uwagę stanowisko pokrzywdzonego, któremu bardziej niż na orzeczeniu wobec oskarżonego surowej kary zależało na zobowiązaniu oskarżonego do zwrotu pokrzywdzonemu równowartości zrabowanego urządzenia. W ocenie Sądu orzeczenie wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na dwuletni okres próby będzie wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, orzeczona kara podziała na niego wychowawczo oraz winna wdrożyć go do przestrzegania porządku prawnego w przyszłości oraz zdopingować do zaprzestania wchodzenia w kolejne konflikty z prawem. Orzeczona wobec oskarżonego kara spełni także swe zadania w zakresie prewencji ogólnej kształtując świadomość prawną społeczeństwa.

Mając na uwadze, że oskarżony M. K. dopuścił się przestępstwa z art. 279 § 1 kk z chęci zysku Sąd na podstawie art. 33 § 2 kk orzeka wobec niego karę grzywny w wysokości 60 stawek dziennych ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość

jednej stawki dziennej na kwotę 10 zł. Kara grzywny będzie stanowiła dla oskarżonego realną dolegliwość finansową. Orzeczonej karze grzywny leży w zasięgu możliwości ekonomicznych oskarżonego, nie jest wygórowana, oscyluje w dolnych granicach przewidzianych w Kodeksie karnym, jej wysokość uwzględnia niewielkie dochody oskarżonego. Konieczność zapłacenia grzywny uzmysłowi oskarżonemu, że popełnianie jakichkolwiek przestępstw jest nieopłacalne i pociąga za sobą również dotkliwe konsekwencje finansowe.

Na podstawie art. 72 § 2 kk (w brzmieniu nadanym Ustawą Kodeks Karny z dnia 6 czerwca 1997 roku (Dz. U. z 1997r., nr 88, poz. 553) w zw. z art. 4 § 1 kk zobowiązano oskarżonego do naprawienia wyrządzonej przestępstwem szkody w całości poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonego D. C. kwoty 840 zł w terminie 6 miesięcy od dnia uprawomocnienia się wyroku. Konieczność zapłacenia przez oskarżonego wskazanej kwoty pieniężnej na rzecz pokrzywdzonego skutecznie zniechęci oskarżonego do popełnienia przestępstwa w przyszłości zwłaszcza podobnego oraz uświadomi mu, że popełniając przestępstwo przeciwko mieniu należy liczyć się z koniecznością naprawienia wyrządzonej pokrzywdzonemu szkody.

Ze względu, na to, że oskarżony M. K. korzystał z pomocy obrońcy z urzędu Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. J. S. z Indywidualnej Kancelarii Adwokackiej w S. kwotę 708,48 zł, w tym kwotę 132,48 zł tytułem podatku VAT za obronę wyżej wymienionego oskarżonego sprawowaną z urzędu przez tegoż adwokata.

Biorąc pod uwagę sytuację materialną oskarżonego, jak też mając na względzie nałożony na niego obowiązek naprawienia szkody Sąd na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolnił go z obowiązku uiszczenia opłaty oraz pozostałych kosztów sądowych, poniesione wydatki przejmując ostatecznie na rachunek Skarbu Państwa.